



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 176/2017-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. marca 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Róbertom Dupkalom, advokátska kancelária Consilior Iuris, s. r. o., Miletičova 23, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 7 C 312/2007-592 z 9. decembra 2016 v spojení s uznesením č. k. 7 C 312/2007-577 z 3. októbra 2016 s návrhom na odklad jeho vykonateľnosti a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť [REDACTED] p r i j í m a na ďalšie konanie.
2. O d k l a d á vykonateľnosť uznesenia Okresného súdu Bratislava V č. k. 7 C 312/2007-577 z 3. októbra 2016 až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. februára 2017 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) z 9. februára 2017, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia v záhlaví označených

základných práv tam uvedenými rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“), ich následného zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Ďalej sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 20 000 € a náhrady trov konania; zároveň žiada vydať dočasné opatrenie vo forme odkladu vykonateľnosti napadnutého uznesenia, pretože v súvislosti s priznanou sumou 18 048,95 € sa už začala exekúcia na Okresnom súde Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 1215/2016.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti je zrejmé, že smeruje proti nákladovému výroku (v sume 18 048,95 €) uznesenia okresného súdu z 3. októbra 2016, ktorý vydala vyššia súdna úradníčka po právoplatne ukončenom spore o neplatnosť zmlúv týkajúcich sa prevodu nehnuteľností v neprospech sťažovateľa; jeho odvolanie sudkyňa konečným uznesením z 9. decembra 2016 zamietla. Vyššia súdna úradníčka dospela k záveru, že pre priznanie náhrady trov právneho zastúpenia je potrebné vychádzať z hodnoty predmetných nehnuteľností, teda tarifnej odmeny podľa § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a nie podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, aj keď žaloba o neplatnosť zmlúv o prevode nehnuteľností bola zamietnutá pre nedostatok naliehavého právneho záujmu.

3. Ústavný súd posúdil splnenie podmienok konania a dospel k záveru, že ide o ústavnú sťažnosť podanú včas oprávneným sťažovateľom, ktorý bol účastníkom konania, v ktorom boli vydané rozhodnutia napadnuté sťažnosťou, na prejednanie ktorej je ústavný súd príslušný. Sťažovateľ riadne zastúpený advokátom totiž vyčerpal všetky zákonné prostriedky na ochranu svojich základných práv.

4. Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť prijal na ďalšie konanie [§ 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] a zároveň odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia podľa § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde až do vydania právoplatného rozhodnutia vo veci samej, ak ústavný súd nerozhodne o skoršom zrušení

tohto dočasného opatrenia (§ 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Jeho účelom je minimalizácia prípadných škodlivých následkov napadnutého uznesenia vymáhaním náhrady trov konania žalovanými.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2017